Quelle: https://manuscripta.at/?ID=911
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

potentiores ac uehementiores adūsus militē ꝗ̄p̄i
destinauerunt. qui nichil penitus p̄ualuerunt an
tonio uirili reluctante. Itaq; nichil eis p̄fecerunt
tales tantēq; eorū insidiē. cum tota magica arte &
nigromantia quesita. ut p̄hec euidentissime ē p̄ba
rent magna uirtute inesse p̄fessioni ꝗ̄pianorū. q̄d̄
illę tā seuę umbrę nichil antonio n̄ solū ledere. s;
ne puncto quidē de habitaculo suo ualuerunt p̄
turbare. Hac ḡ admiratione stupefacti philosophi.
c̄festim ad sem antonii uenerunt. inpugnationū
suarū magnitudinē. & causas atq; insidias liuoris
sui ei patefecerunt. & ꝗ̄pianos se fieri p̄tinus popos
cerunt. Cūq; dē abillis p̄ditę inpugnationis requi
reret. indicauerūt. Ad fletum aut se beatus anto
nius amarissimis cogitacionū stimulis tunc fuisse
pulsatū. Unde aut beatū antonii tā n̄ nūq̄m̄
inoratione nouimus p̄stitisse. & eōdē inexcessu m̄
tis frequent duxisse. q̄d me impedis sol. qui ad hoc
tā ortis. ut me abhui ueri luminis abstrahas clari
tate. Oratē cū solis ortus cepisset infundi. audi
uim eū inferuore spīt̄ p̄clamantē.

Interrogat abbas iohes in m̄nsitu suo adiscipu
lis suis. q̄d bonū hereditariū ei haberent.
Et q̄d ei memoriale mandatū possiderent. p̄
q̄d possent ad p̄fectionis culm̄ faciliuis p̄uenire.